

DOMOVINA

Izida dvakrat na teden, in sicer vsak četrtek in petek. — Dopolni naj se izločijo pošiljati tiskarstvu, in sicer frankirano. — Rokopisi se ne vračajo. — Za inserate se plačuje krono temeljne pristojbine ter od vsake posiljevalne po 10 vrn. na vsakokrat; za večje inserate in za mnogokratno inseriranje primerni popust. — Narodna za celo leto 8 kron, na pol leta 4 kron, na četrt leta 2 kron, katere naj se pošilja: Upravištvu „Domovine“ v Celju.

Pomirjenje narodov.

Narodnostni boji so se zadnja leta v Avstriji tako poostri, da se je bilo res že bati splošnega — apopada. Najhujše oblike je zavzel ta boj med Čehi in Nemci, pa tudi med Slovenci in Nemci, Nemci in Italijani, Italijani in Slovenci na edni, ter Hrvati na drugi strani. Da je ta bojevitost spravljala tudi vlado v naj večje zadrege, pokazala je čestokrat z obupnimi poskusi, storiti kaj za oblačenje duhov. Le vedela ni pravega zdravila. Premočnih sredstev ni upala in smela rabiti, ker bi morala zadeti seveda tudi Nemce kot prve in prave provzročitelja obstoječega nezadovoljstva in neznozne razdraženosti. Z nemško narodnostjo pa spaja še vedno vsako vlado v Avstriji posebno tenkočutna srčna žilica.

Nebrojni so recepti, ki so se rabili od te strani za spravo med Čehi in Nemci.

Zadnje mesece so se vendar tudi v tem oziru pokazala boljša znamenja. Vsaj vlada govori po svojih organih zelo samozavestno o uspehih pri upravnih pogajanjih.

Vendar pa ni nemško-čehska sprava prva, temveč italijansko-nemška na Tirolskem. Vlada se je glede avtonomije južnega Tirolskega pokazala zadnji čas precej dostopna. Ako se ugotovi v tem pogledu tirolskim Italijanom, ne bo se moglo isto braniti štajarskim Slovincem, ki zahtevamo istotako administrativno ločitev od Gradiča, a imamo za to mnogo več tehničnih vzrokov in zgodovinskih pravic kakor pa tirolski Italijani.

Tudi nemški politiki hočejo izrabiti zgodovinski dogodek, toda ne iz stališča ravnopravnosti, temveč v svoje ožje namene. Nemški listi, ki vselej vzplapolajo, ako se le sproži misel na upravno delitev Štajarske, pišejo z ozirom na tirolsko avtonomijo: „Če se Slovani na Češkem in Moravskem še danes protivijo delitvi uprave po narodnih skupinah, se zgodi

to le zaradi tega, ker upajo enkrat brezpogojno čez celo deželo vladati, na način, kakor imajo Mažari vso Ograko pod nogami.“

Ako pa obrnemo historijo na Štajarsko, obsodili so s temi besedami Nemci svojo trmo-glavost in nagaživost napram Slovincem.

Sicer je ministrski predsednik v dotičnem svojem govoru glede južnotirolskega vprašanja povdarjal, da se mora sporazumnost doseči pravim potom, ker ne bo vlada nikoli pustila dotikati se deželne celokupnosti. Vsega tega pa bi tudi niti ne bilo treba, ko bi vlada tudi energično skrbela, da se od njene strani vedno povdarjana načela enakopravnosti v istini izvršujejo.

Kdor pozna naše politično življenje na Spod. Štajarskem, Spod. Koroškem in v Istri, temu se morajo zdeti zasmehujoča ona zatrjevanja, kakor je bil v seji dne 3. t. m. zopet prisegal ministrski predsednik Körber staro znano pesem: „Mi ne bomo nikdar vladali zoper nemško narodnost v Avstriji, nikdar zoper katero drugo narodnost; mi hočemo pravičnost vsem narodom.“ — In poslušali so tem priučenim frazam še celo ploskali!

Avstrijska zunanja politika.

V delegacijah je imel naš zunanji minister grof Goluchowski pred kratkim govor, v katerem je poročal o zunanjem položaju naše moči in o njenem razmerju do drugih vlad. Iz tega govora podajemo par najzanimivejših točk:

„Ne moremo prezreti neprijaznih dogodkov, ki se nekaj časa sam vedno kažejo pojavljajo na Balkanu. Oni nas opominjajo, da bodimo budni, ker bi nas sicer dogodki lahko iznenadili in bi nekake dne stali položaju nasproti, s katerim se bi ne mogli sprijazniti. Ne morda zato, kakor da bi mi težili po razširjanju našega ozemlja, ker mi na kaj takšnega sedaj niti ne mislimo, četudi so se nam že večkrat predbacivale na-

mere, ki so bile popolnoma izmišljene, in katerih namen je bil vzburkati javno mnenje zoper nas. Mi ne mislimo na razširjenje našega ozemlja, istotako pa bi tudi drugim ne dovolili kakršnih koli napadov na sedaj obstoječi politični red, ali na premene, ki bi bile lahko povod nevarnosti, ali ki bi mogle škodovati našemu položaju v bodočnosti.“

Med najnevarnejše pojave na Balkanu, ki so morali obrniti posebno pažnjo na se, spada gibanje v Bolgariji, ki stoji v zvezi s takozvanim macedonskim vprašanjem — ne samo radi nevarnosti, ki bi mogla slediti odtod in delovati zoper miren razvoj odnošajev te dežele napram suvereni državi, temveč tudi radi vpliva, ki bi ga mogla nevarnost imeti za druge odnošaje, ki so nam bližji. Ako so že dosedanja spletkarstva revolucionarnega odbora povzročila žalostno napetost med bolgarsko in rumunsko vlado ter vznemirila sosedne dežele v veliki meri — ni treba imeti prerokstva, da se precej po posledici, ki bi iz tega razpora nastale za splošni položaj na Balkanu.

Evropske države so sicer izrazile bolgarski vladi svoje nezadovoljstvo glede njenega ponašanja napram delovanju revolucionarnega odbora, in je ta uvaževala podležne jej svete ter je v zadnjem času vatala zoper bomo agitacijo odbora. Vkljub temu so balkanske razmere še vedno napete, še vedno je na Balkanu mnogo nevarnosti, pred katerimi ne smemo nasprati oči.

Kar pa se tiče splošne smeri naše politike, morem reči samo to, da stopa še vedno po eni stazi, kakor že dvajset let sem, namreč po stazi tesne zveze s našimi zavezniki, pri čemer pa neugajemo tudi prijazno razmerje napram drugim silam, zlasti napram ruski monarhiji. Sicer se čujejo zadnji čas razni glasovi, katerim očiti namen je, porušiti vso v solidnost trnovec. Njihov namen je prozoren, in jaz bi jih ne opominjal, da se k sedanjemu rovanju gotovih, dobro znanih krogov niso pridruživale težnje

LISTEK.

† Rihard Kokot.

Nekaj tednov že krije hladna zemlja telesne ostanke milega prijatelja, in še mi otožnost ob vlada dušo, ko sem se nemenil, napisati par skromnih vrstic v časten spomin možu, ki je komaj pol leta bival med nami, pa si v tem kratkem času zadel občno ljubezen in občno spoštovanje.

Še le 1. dne vinotoka pretečenega leta je bil rajni Rihard Kokot umeščen kot voditelj šole v Topolšici, a že 31. dne marca letos iztrgala ga je nemila usoda iz naše sredine v najlepši moški dobi življenja! Blagi pokojnik je nameraval v naši idilično lepi Šaleški dolini zgraditi sebi in svoji družini stalno gnezdo, toda komaj se je dobro udomačil med nami, že mu je izpolnitev težavnega njegovega poklica vzbudila v prsih smrtno kál, že se mu je začel odpirati prerani grob! —

Rihard Kokot je bil rojen 12. dne sušca 1865 v vinorodnih Pišecah, kjer njegov časti-

vredni oče še dandanes zgledno deluje kot nadučitelj. Služboval je pokojnik tudi v Sevnici, kjer si je v blagi hčerki gosp. šol. ravnateljice Dernača izbral zvesto tovarišico za življenje. Pri Sv. Duhu v Ločah je nadomestoval kot začasni šol. voditelj štiri leta rajnega Leitgeb-a, ki je imel kot o. kr. šol. nadzornik odpust. —

Na vseh svojih službenih mestih zapustil je rajni Rihard glede svojega delovanja bodisi v šoli, bodisi zunaj šole najboljše spomine. Povsod je bil čislán kot vesten in spreten učitelj, ljubezniv in takten v osebnem občevanju posebno pa kot vnet gojitelj glasbe. — Pokojnik in njegova soproga — priznana izborna pijanistinja sta bila kot glasbeno izvanredno naobrazena dvojica v Spodnjem Štajaru na jako dobrem glasu. Ko je nastopil svojo zadnjo službo, začel je takoj z nenavadno ognjevitostjo gojiti petje in godbo. Pevski zbor šostanjske čitalnice uspeval je očividno in ob zabavah, prirejenih v prošli zimi v tukajšni čitalnici stekel si je bil rajni ne samo s svojim izborno izvežbanim pevskim zborom temveč še posebno z godbenimi točkami, katere sta on in njegova soproga zares mojsterski izvajati umela, obilo navdušenega priznanja. Vse

se je veselilo nad nenavadnim razvojem našega društvenega življenja in upali smo, da se z vedno rastočim zanimanjem za glasbo tudi naša čitalnica častno popne do živahnega delovanja. Toda prišlo je drugače. Kruta smrt je ugrabilá najdelavnejšo moč in ogenila naše upanje v veselo budočnost. Nepričakovano naglo, v najboljših letih, saj je izpolnil že le 36. leto, položen je bil na mrtvaški oder mož, ki je bil namenjen, da dovede s svojim strokovnjakim znanjem, a svojo res uzorno ljubeznijo do glasbene umetnosti naše vrle pevce in pevke do nenavadne dovršenosti.

Topolšica je res jako ljubko zakotje med Šaleškimi hribi. Ob toplem vrelcu so tukaj postavili ptujci nedavno obširna kopališča, poslopja, vsako leto dojde več tujcev sem in marsikdo bi mislil, da bi čititelj tukaj v obližju razcvitajočega se kopališča užival mnogo prijetnosti. Tudi rajni Rihard je mislil to, žal, da je bil grenko vاران v svojih upih. Stanovanje njegovo v topolški šoli je bilo tako nezdravo in tesno, da si ni upal naseliti se v njem, ampak je bil prisiljen, najeti primerno stanovanje v uró oddaljenem trgu Šostanju. Dan za dnevom je

drugih stanov, ki žele, da se vprašanje političnega zveznega razmerja reši zajedno s sklenitvijo povoljnih trgovskih ugovorov. Ne more se tajiti, da dobivajo dandanes gospodarska vprašanja vedno večjo važnost, in da se borba na gospodarskem polju ne more popolnoma spajati s tesnimi političnimi odnosi. Zato je treba poiskati neki način v interesu prijaznosti teh odnosov, da se to v gospodarskem pogledu nastajajoča nasprotstva ublaži. Uverjen sem, da se pri bližnjem sklepanju trgovskih ugovorov z Nemčijo in Italijo posreči, da pridemo do pravičnega in pomirljivega izravnanja vseh neso glasij.

Temu skupnemu trudu in tej skupni želji, da se izravna vsa slučajna nasprotstva, se je zahvaliti, da se je vihar, ki je grozil zabesneti na iztoku Azije, poizgubil, in je kitajski upor zadušil, ne da bi se bilo prelilo mnogo krvi.

Tako grof Goluchowski, znani zagovornik trozveze, posebno pa še tesne spojitve z Nemčijo. Da mu leži slovanska politika na Balkanu težko v želodcu, pokazal je neštetokrat v svojih „diplomatičnih“ ukrepih. Dobro znamenje pa je vsekakor, da je začel avstrijski zunanji minister proti svojem dosedanemu naziranju upoštevati tudi gospodarska vprašanja v zunanji politiki. Italijani in Nemci iščejo v prvi vrsti pri diplomatičnih zvezah gospodarskih koristi za svoje župe. Le avstrijska zunanja politika je bila dosedaj tako idealna, da je držala koristolovcem vedno odprt mošnjiček — svojih podložnikov.

Vendar je še v grofu Goluchowskemu vedno precej starega slabega gospodarja, kateremu se pozna, da gospodari s — tujim denarjem. Njemu je vojna ekspedicija v Kino čisto malenkostna stvar, kakor je bila ona brezpotrebna na Kreta. V vojnem proračunu pa so zapisani za to malenkost — težki milijoni.

Državni zbor.

Finančni minister odgovarja na interpelacijo poslancev Kramarja, Grossa in Kaiserja glede pogodbe s finančnim konsorcijem: Konsorcijske poštne hranilnice, Rothschildove hiše, zemljiške in trgovske kreditne banke je ponudil 250 milijonov po 4%, in po kurzu 94. Minister je v svojem odgovoru priznal, da bi morda na jesen ali zimo dobil posojila proti ugodnejšim pogojem, mogoče pa tudi proti neugodnejšim. Vlada je zdaj sklenila pogodbo za 125 milijonov, določil se je tudi del dobička, ki pripada državi, ako dobiček prestopi določeno mejo.

Zbornica je dovršila podrobno razpravo §§ 59 in 60 obrtnega reda. Kvotno predlogo so izročili odseku 48 članov; poslanec Kaiser je pri razpravi o kvotni predlogi v imenu nemške ljudske stranke zahteval enake pravice in dolžnosti za obe državni polovici torej kvoto 50:50, ne pa 58:34, kakor je sedaj. Avstrijska industrija ima sicer še dandanes svoj trg na Ogrskem, toda izvoz se krči, na drugi strani pa ima ogrsko žito v Avstriji svojega največjega

odjemalca. In to se približno zravna. Dr. Lecher je odločno pobijal sedanjo nagodbo in kvoto. Posl. Udržal je v imenu mladočeškega kluba izjavil, da bodo glasovali proti predlogi. Baron Schwegel je izražal željo, da bi nagodbeni odsek srečno rešil to velevažno, a tudi težavno vprašanje.

Koncem seje se je pričela razprava o lokalnih železnicah. Poročevalec Gizovski je priporočal, da zbornica odobri zakonski načrt brez premembe.

Posl. Pogačnik in tovariši so stavili nujni predlog, naj bi država izdatno pomagala pogorcem v Kropi. Posl. Pfeifer je nujno predlagal, naj država dovoli potrebno podporo občini Črešnjevec v črnomeljskem okraju, kjer je toča dne 27. maja t. l. naredila veliko škodo.

Dne 10. t. m. je naučni minister odgovoril na več interpelacij; potem je zbornica prešla na dnevni red, t. j. k volitvi nagodbenega odseka. Od slovenskih poslancev sta bila izvoljena Ploj in Povše. Nato se je začela splošna razprava, tičeča se lokalnih železnic. Ko je posl. Loser izrazil vrsto želja prebivalstva Vorarlberškega, je začel govoriti minister za železnice Wittek. Razpravljal je o raznih železniških progah, med njimi tudi o Mariji Celjski, za katero pa še ne vedo, kateri projekt bi bil najboljši, ker jih je več na razpolago. Nadalje je razpravljal o progi, ki bi šla skozi Rožno dolino na Koroškem, slednjič pa je dejal, da oni načrti, ki niso sprejeti v letošnjo predlogo, zategadelj še niso zavrnjeni, temveč pridejo v bodočih predlogih na vrsto. Na to je poslanec Plantan povdarjal potrebo lokalnih železnic za Kranjsko; dolenska proga naj se podaljša do hrvaške meje, oziroma zveže z bosanskimi železnicami, gradnja se proga Trebnje-Tržišče št. Janž in Kranj-Tržič. Nato je govoril poslanec Kindermann o čeških železnicah, minister Wittek pa je potem razpravljal o progi Kranj-Tržič ter omenil, da pride v prihodnji predlogi gotovo na vrsto. Pri nadrobni razpravi se je poslanec Tschernigg pri toževal, da so oni poljedelci oškodovani po železniških zgradbah in kanalih, ki dajo zanje svoja zemljišča ter je stavil glede tega resolucijo. Predloga o lokalnih železnicah je bila v drugem in tretjem branju sprejeta.

V večerni seji je zbornica sprejela več vladnih predlog, tičečih se razprodajanj državnega premoženja in olajšave pristojbin za posojila nekaterih občin; potem pa zakonske načrte o reviziji pridobitinskih in gospodarskih zadrug in drugih društev ter več drugih predlog. Po odobrenju nekaterih predlogov za podeljenje bedotprečim, odgovarjali so ministri na postavljene interpelacije. Na to je imel predsednik zaključni govor, v katerem se je zahvalil poslanecem na sodelovanju. Povdarjal je, da stoje na zaključku zasedanja, ki ostane znamenito v zgodovini avstrijskega parlamentizma. Zbornica je sklenila celo vrsto zakonov na narodno gospodarskem in socialno-političnem polju, za katere bo vse prebivalstvo hvaležno. Poslancem je želel prijetne poletne počitnice.

V gosposki zbornici so razpravljali dne 10. t. m. o predlogi, tičeči se vodnih zgradb; Krupp je priporočal gradnjo kanala Dunaj-Trst. Predloga je bila ednoglasno sprejeta. Dne 11. t. m. je gosposka zbornica sprejela več zakonskih načrtov; zakonski načrt, tičeči se štetja gospodarskih in industrijskih obratov pa je vrnila gospodarski komisiji. Na to je ministrski prednik proglasil, da je zasedanje odloženo.

Avstrijska delegacija je sprejela dne 10. t. m. kredit za okupacijski deželi Bosno in Hercegovino. Skupni finančni minister pl. Kallay je izjavil, da se v Bosni in Hercegovini ne germanizira, niti madjarizira. — Tudi ogrska delegacija je sprejela vojni proračun in kredit za okupacijski deželi. Zadnja seja delegacije je bila 11. t. m. Konstatiralo se je soglasje sklepov avstrijske in oрске delegacije, izvzemši carinarstvo in razdeljenje skupnih izdatkov za obe polovici monarhije.

Celjske in štajarske novice.

(Deželni zbor štajarski) je sklican k letošnjemu zasedanju dne 17. t. m.

(Poslanec Berks izstopil) Piše se nam iz Dunaja, da je g. Hugo vitez Berks izstopil iz dr. Sušteršičevega kluba (Slovanski centrum) in da je to prišlo tako: Ta klub je sklenil pri vprašanju o kvoti, s katero čima prispevati cislajtanska in pa ogrska dežela za skupne stroške, glasovati proti vladi. Vkljub temu pa je g. Hugo pl. Berks v skupni seji vseh klubnih načelnikov rekel, da bo ta klub glasoval z vlado za kvoto. Po takem obnašanju osupnjeni klub je vsled tega voil v odsek za posredovanje za skupo kvoto g. Povšeta in Barvinskega in ne g. viteza Berksa, kateri je računil, da bo izvoljen. Vsled tega mu ni ostalo drugega, kakor izstopiti iz kluba. Slovenske poslance sedaj na Dunaju nič ne upoštevajo, ker vsak vleče po drugem tiru. Bog daj, da se bodo do jeseni sporazumeli in bi v vseh svojih sklepih le imeli pred očmi blagor in čast našega uboga slovenskega naroda! Po našem prepričanju pridemo do uspehov le takrat, če vsi slovenski poslanci tako dolgo ostanejo v neizprosni protivju proti vladi, dokler ta pri imenovanju uradnikov, v šolskih in gmotnih vprašanjih itd. ne postopa pravično proti Slovenom.

(Umrli je) v Celju dne 12. t. m. jurist Arnold Reitter, sin dež. sod. svetnika Josef Reitterja.

(V obrambo.) Šmarnski okrajni sodnik g. Hubert Wagner pričel je skoraj pred petimi meseci tožbo zoper „Domovino“, oziroma njenega odgovornega urednika. Tožitelj je sicer bil za poravnavo, toda pod tako nesramnimi pogoji, da je uredništvo iste kratko odklonilo. Zahteval je po 200 kron za „Studentenheim“, za namiki „Kindergarten“ itd., vrhatega pa ime dopisnika, da ga bo zamogel preganjati. Tožba je tekla, dokler se ni pred par tedni jurist g. Zabušek sam izdal prelekovalnemu sodniku, da je dotični dopis poslal on iz Šmarja. Sodnik g. Wagner je kmalu potem ponudil spravo uredništvu, toda denarnih glob ni zahteval, temveč

moral prehoditi težavno in daljno pot v dežju in snegu ter prebiti opoldne brez tople hrane, ker je po zimi kopališče zatvorjeno in torej ni gostilne blizu druge, kakor v Šoštanju. Vzel si je res kaj za hrano sabo, a razdelil je to navadno med otroke, sam pa je ostal brez hrane do večera, ko se je zopet vrnil domov. Kaj čuda, če je bilo pri tako naporu delu in trudu omajano njegovo itak precej šibko zdravje, da se je na poti prehladil in se ga je lotila navadna morilka učiteljev, jetika, ki ga je v malo tednih spravila v hladni grob. Ko je rajni Rihard obolel, upali smo vsi, da je njegova bolezen le navadno prehlajenje in še tedaj, ko je že revež izgubil zmožnost govora, nadejali smo se ozdravljenja. Toda 31. dne marnice zavihra naenkrat črna za stava raz strehe hotela „Avstrija“, kjer je rajni s svojo obiteljo stanoval in po trgu se po bliskovo razširi tužna novica: Gospoda Kokota ni več! Marsikatero oko se je porosilo v žalosti, marsikdo je vzkliknil: moj Bog, tako mlad, tako srečen, miren, vseskozi takten mož, priljubljen povsodi, pa je moral umreti! —

Kako da je bil rajnik čislán, kazal je njegov zares veličasten pogreb. Razumništvo iz trga se

je udeležilo spreveda polnoštevilno, bili so prisotni vsi gg. uradniki s svojimi gg. uradnimi predstojniki, prišel je celo vodja o. kr. okr. glavarstva g. Anton Čapek iz Slovegradca, kar je napravilo posebno na učitelstvo, ki se je udeležilo pogreba polnoštevilno, jako ugoden utis. Šest krasnih vencev so poklonila deloma razna društva, deloma posamezniki. Predno so dvignili krsto, zapeli so pevci svojemu voditelju v slovo „Blagor mu“. Sprevod je vodil veleč. gosp. župnik Ivan Govedič ob asistenci treh gg. duhovnikov. Še le, ko se je spreved razvil in smo zapazili dolgo, dolgo vrsto spremljevalcev, katero so pomnožili sožalniki iz cele Šaleške doline, še le tedaj smo bili prepričani, kako zelo si je bil pokojnik v tem kratkem času znal pridobiti srca prebivalstva. — Splošna je bila sodba, da razven nepozabljivega nam Kačiča ni imel tukaj že davno nihče tako veličastnega spreveda, kakor rajni Kokot.

Na grobu je spregovoril nekaj ganljivih besed rajnemu v spomin č. g. župnik Govedič. Kot zadnji pevski pozdrav zapeli so pevci ganljivo nagrobnico: „Nad zvezdami“, in potem se je v imenu stanovskih tovarišev poslavljalo od

rajnega eden izmed gg. učiteljev. Ko pa so začele ropotati gruce na krsto in so zaplakali zapuščeni šol. otroci, zaplakali odrasli, ko smo zrl ob grobu v žalosti omagajočega očeta, ki je ravnokar položil v zemljo svoj up, svoj ponos, ko smo se spomnili obupajoče vdove in treh v najnežnejši mladosti osirotelih otročičkov, pač si je morda marsikateri mislil, zakaj ravno ta, ne jaz, ki sem do smrti utrjen od bremena življenja in si želim počitka v Gospodu? Ta pa mlad, nadpoln mož, reditelj ljubke družinice, ki bi tako rad živel in še toliko lahko storil v prid svojim, v prid narodu! Zakaj ravno ta in ne jaz? —

Zares grozna izguba za zapuščeno vdovo in otroke, grozna izguba za blagega očeta in ostale sorodnike, a bodi jim v skromno tolažbo zavest, da je bil rajni izvanredno čislán kot učitelj in glasbenik, čislán kot ljubezniv družabnik. Bodi mu zemljica lahka in med nami trajen spomin.

se je zadovoljil z znano kratko izjavo. Vkljub temu pa je začel tožbo zoper dopisnika g. Zabukovskega ter bo poročna obravnava v tej zadevi prihodnji ponedeljek. Obrekljiva „celjska žaba“ trdi, da je naš urednik A. Beg izdal omenjenega dopisnika ter kvasi nekaj o dolžni hvaležnosti proti nemški popustljivi stranki. Zlobneži dobro vedo, da trdijo surovo laž. Vsak čas se lahko prepričajo iz zapiskov ter ponedeljske javne ob ravnave, da ni bilo tukaj nikako izdajstvo. Naš urednik se je v tožbi brežške „šparkase“ pustil rajši obsoditi na tri mesece zapora, kakor da bi bil izdal dopisnika, dasi so tožitelji sredi ob ravnave silili vanj, naj imenuje dopisnika, na kar od tožbe odstopijo. G. dr. Mravlag lahko o tem „žabo“ pouči.

(Dobra misel.) Celjska okoliška občina je sklenila na predlog g. dr. Ivana Dečka sezidati zraven dosedanje hiše na Bregu veliko dvonadstropno hišo za stanovanje in prodajalne v pritličju.

(Nova poštna oddajalnica) se je otvorila dne 1. t. m. v št. Ilju pri Velenju, ki ima z velenjsko pošto zvezo po vsakdanjem poštnem potu.

(V Novi Štiti pri Gornjem gradu) je bil dne 2. t. m. izvoljen županom Fran Tratnik, svetovalci pa so Jože Nadvešnik, Anton Matjaž in Jakob Sovinšek.

(V Dobru) je prišlo v toplice do 1. t. m. 145 strank z 215 osebami. Oadotni hotel Braunerjev je kupila — celjska mestna „šparkasa“ ter poslala tja za gostilničarja nekega Malenšegga.

(V Studenicih) je razpisana nadučiteljska služba do 10. julija t. l. Sedajni zaslužni nadučitelj g. J. Majben stopi v pokoj.

(Iz Ptujke gore.) Ormoški tamburaši iz letijo v nedeljo dne 16. t. m. na Ptujko goro. Med tamburanjem nastopi prvič ptujsko goraki pevski zbor. Ker ponuja Ptujsko goro ob enem tudi krasen razgled, pričakujemo od rodoljubov obilne udeležbe.

(Ponemčevanje mariborske okolice.) Edina šola slovenskega značaja za mariborsko okolico je bila dosedaj ona v Leitersberg-Karčovin, katero vodi ravnatelj gosp. M. Nerat. Vsaj v prvih dveh razredih prevladuje slovenski učni jezik. Zgodilo pa se je zdaj, da so dobili krajni šolski svet neštukarji z načelnikom Pesslom. Ta je takoj sklical sejo, pri kateri se je sklenilo, zaprositi okrajni šolski svet in deželni odbor, da se ustanovite za prva dva razreda paralelke z nemškim učnim jezikom — v višjih razredih je isti že vpeljan. Pri uslužnosti okrajnega in dež. šol. sveta za nemške bolečine, je pričakovati nepotrebnih razredov že v jeseni.

(Še edna smrtna obsodba.) Dne 12. t. m. je bila pred mariborskimi porotniki neka Terezija Holz, rojena Vezenj, viničarka od Sv. Lenarta v Slov. gor., katere je dne 17. junija t. l. zadavila svojo devetletno predzakonsko hčerko v neki viničariji blizu Lipnice. Najdeno truplo je hotel nečloveški Bratuša spoznati za svojo hčerko. Tudi ta nečloveška mati je bila obsojena v smrt na vislicah.

(Mariborski župan odstopil.) Župan Al. Nagy je odstopil, ker ga je nek graški list obdolžil netaktnosti v neki tajni seji. Skoraj gotovo se bo pustil znova pregovoriti, kakor je to že storil.

(Veliki koncert.) Športnega društva Maribor se zavoljo gostilniških razmer v „Narodnem domu“ ne vrši dne 16. junija marveč dne 7. julija t. l.

(Akad. tehn. društvo „Triglav“ v Gradcu) ima svoj III. redni občni zbor v soboto dne 15. t. m. ob 8. uri zvečer v društvenih prostorih s sledečim sporedom: 1. Čitanje zapisnika zadnjega zborovanja. 2. Čitanje zapisnika bratskega društva „Slovenija“. 3. Poročilo odborovo. 4. Poročilo sabljarskega kluba. 5. Poročilo odseka za popraviljanje poslovnika. 6. Slučajnosti. Gosti dobro došli!

(Gledé frankfurtskih zastav) je štajarski namestnik mnenja, da so to idealna znamenja Nemcev. Te dni se je namreč vršila v vrtu cesarskega gradu v Gradcu velika slavnost, pri kateri so seveda hoteli Nemci videti samo pruske zastave. Namestnik Clary je izjavil, da tega ni kakor ne sme dovoliti na cesarskih tleh, ker

tudi slovanske trobojnice se niti na kraljevem gradu v Pragi ne smejo izobešati, temveč zgolj cesarske in deželne (?) zastave. C. kr. namestnik menda ne vé, da frankfurtska zastava v Avstriji ni enakopravna s slovanskimi, kajti prva je pruska zastava, v Avstriji nepotrjena, dočim je večina slov. trobojnic ob enem deželnih zastav, kakor n. pr. slovenska trobojnica za Kranjsko itd.

XIII. glavna skupščina „Zaveze avstr. jugoslovanskih učiteljskih društev“.

Konec.

Na binkoštno nedeljo jutraj smo se zbrali ob pol 7. uri na sestanku pri Petranu, od koder smo se prepeljali po jezeru na otok. Tamkaj je bila sv. maša v natlačeno polni cerkvi — bili so sami učitelji in učiteljice.

Najboljši pevci zbrali so se na koro, kjer so pod vodstvom g. Rus-a prav ginljivo in krasno zapeli vedno lepo Nedvedovo mašo.

Po cerkvenem opraviu odjadrili smo v „Louisenbad“, kjer se je vršilo glavno zborovanje v okusno dekoriranem velikem salonu Valtrijevega hotela.

Bilo nas je čez 300 in med temi prav lepo število učiteljic.

Predsednik gosp. Jelenc je otvoril glavno skupščino sledeče: Slavnostni zbor! Od vseh strani lepe naše domovine prihiteli ste sem na divni Bled, udeležiti se trinajste glavne skupščine. Gotovo ni malenkostna zadeva, ki nas je zbrala tukaj, ampak zbrala nas je zvezda vodnica, ki pelje naš narod naprej k omiki in sreči. Ta zvezda je svoboda. Zbrali smo se tukaj tovariši in tovarišice in tudi nekaj cenjenih gostov, ki upoštevajo naše težnje. Zbrano je tukaj napredno učitelstvo, ki stoji trdno za svoje načelne točke, od katerih ne more in ne sme kreniti nikdar. Mi hočemo pa tudi danes slovesno protestirati na neresnične napade na nas, ki si upamo nastopiti samostojno.

Najpoprej so nas nasprotniki razdvojili po geslu: „Divide et impera“. Mala četica jih je, ki so odpadli od nas, ki so ustanovili svoje glasilo. Oni kričijo in kričijo, da so na verski podlagi, trkajo na prsi, govoreč: „Mi smo kaj, ki smo katoliški učitelji“ nas pa so razglasili za največje sovražnike vere in ljudstva. Mi nikakor ne odobrujemo početja onih, ki hočejo ugonobiti novo šolo, ki nas na najnevarnejši način blatijo pri narodu, in ki so le slepo orodje v rokah gotove stranke. Kako hočemo mi iti z ljudmi, ki so nas očrnilili pri ljudstvu, da mečemo vero in križ iz šole? (Vikarno odobravanje in klici, nikdar.) Mi gremo z napredno narodno stranko, ker ona je nam najsimpatičnejša.

Predno preide gosp. predsednik na dnevni red še zakliče cesarju „slava!“ in iz vseh grl odmevali so navdušeni „slava“-klici.

Na predlog g. Dubroviča se je poslala udnostna brzojavka pred najvišji prestol.

Nato je poročal profesor g. dr. Fran Ilešič o dosedanjih smeri in bodoči analogi slovenskega jezikovnega pouka. V dolgem pa jedrnatem govoru je premostrval slovenščino od protestantske dobe, ko je naš književni jezik še bil v povojih, pa do najnovejših doba. Povdarjal je važnost sosednjih slovanskih jezikov, zlasti še pa srbohrvaščine. V čitankah naj bi se nabajali tudi literarni proizvodi raznih slovanskih narodov.

Izborna predavanja je vse navzočnike kakor elektrizovalo — vse je oduševljeno poslušalo govornika, in ko je nehal, je večminutno ploskanje in glasno odobravanje se širilo po dvorani.

Sprejeli so se sledeči stavki:

1. Slovniski pouk naj razkriva vsebino našega jezika pred obliko, njega prvotno nazornost in poezijo; s tem se goji stvarjajoča jezikovna sila in zgovornost — ideal Komenskega.

2. Slovniski pouk naj bliža slovenščino z drugimi slovanskimi jeziki (po vsebini) in po obliki; na višji stopinji se primerja glasoslovno in oblikovno.

3. Slovnstven pouk mora postati pouk v leposlovju; že zato, ker je leposlovja našega še malo, se ta pouk oziraj po drugih slovanskih slovstvih in uvajaj v novo slovstvo.

Nastopil je g. Ivan Lapajne, ki je predaval „Učitelj pospešuj domačo in narodno vzgojo.“ Obžaloval je, da nimamo nič knjig in listov vzgojevalne vsebine za ljudstvo. Dobro bi bilo, da bi se ustanovil in vzdržal list za domačo in narodno vzgojo. Priporočal je tudi, naj se učitelstvo posvetuje o vpeljavi roditeljskih konferenc.

Pri živahni debati se je sklenilo, naj se sicer ne ustanovi nov list označene smeri, pač pa naj učitelstvo piše v razne liste o vzgoji in zlasti pa — predlog g. Gradišnika — naj se pridobi družba sv. Mohorja, da bode več takih spisov prinašala.

Sprejel se je tudi predlog g. Križmana: Slavnostni zbor skleni, vodstvu „Zaveze“ se naroči, svoj čas sprejeti predlog za pramestitev učiteljskega iz Kopra v Gorico ponoviti.

Z viharim aplavzom in glasnim odobravanjem se je sprejelo sledeče:

Izjava

Občni zbor „Zaveze“ jugoslovanskih učiteljskih društev zborujoč dne 26. maja 1901 na divnem Bledu, izreče vsled v zadnjem času na našega predsednika storjenih lažljivih in podlih napadov svoje ogorčenje in zagotavlja njega najsrčnejših simpatij vseh trezno mislečih slovenskih učiteljev in učiteljic. Izjavljamo, da je naš predsednik mož, katerega tako žaljenje naših nasprotnikov ne bo motilo pri brambi naših pravic. Prosimo ga, naj vztraja na tem važnem in odgovornem mestu, ter se naj povzame „Zavezi“ z neupogljivo silo in naj še dalje deluje v blagor šole in učiteljstva.

Po glavnem zborovanju zborovalo je društvo „Samopomoč“.

Pri banketu opazilo se je tudi več odličnejših gostov, zlasti državnega poslanca dr. Ferjančiča. Glasile so se razne napitnice. Najprvo je predsednik napil cesarju, g. Gregorin županu Petercelu. Gospod Likar je z obžalovanjem povdarjal, da ni niti enega nadzornika iz Kranjske in je napil dr. Ferjančiču, ta je v daljšem govoru omenjal zasluge napredno-mislečega učiteljstva. Govorili so še razni drugi govorniki.

Po banketu so se dali udeleženci skupno fotografovati.

Zvečer je bil zabavni večer v istih prostorih. — Na jezeru so z lampijoni razsvitljene ladjice pripeljale blejske pevce, ki so zapeli nekaj krasnih pesmi.

V dvorani je pa se vse divilo izbornemu baritonistu g. Vrablu in sopranistini g. Marici Kratnerjevi.

Seveda se je tudi plesalo do zore.

Tako se je vse združilo, koristno in dobro z veseljem in prijetnim.

Ti dnevi na Bledu ostanejo gotovo vsem udeležnikom 13. glavne skupščine v dobrem spominu; preživeli smo nekaj uric v delu in veselju.

Svetu pa je slovensko učitelstvo pokazalo, da stremi večinoma vedno naprej — nikdar nazaj!

— tj —

Druge slovenske novice.

(Osebnosti.) Ravnatelj ljubljanskega učiteljskega g. Fran Hubad je imenovan deželni šolskim nadzornikom za ljudske šole na Kranjskem. — Profesor ljubljanske realke gosp. Fran Levac je imenovan ravnateljem ljubljanskega učiteljskega.

(Preuredbe ljubljanskega kolodvora.) Ljubljanski župan g. Ivan Hribar je izposloval, da se preuredi in razširi ljubljanski kolodvor. Ločili ga bodo na tri dele, na osebni tovarni in na kolodvor za sestavljanje vlakov. Stroški so preračunjeni na sedem milijonov kron.

(Kolesarske dirke) v prid pogorelcem v Kropi priredi klub slovenskih biciklistov „Ljubljana“ dne 16. t. m.

(Pri občinski volitvi) v Spodnji Šiški pri Ljubljani so zmagali v III. razredu železničarji, v I. in II. razredu pa so izvoljeni narodni predni odborniki.

(Žrtve požara v Kropi) je postal nek 75letni mož, L. Magušar; šel je z drugimi v goro, kjer so sekali les za atrehe, pri tem pa ga je dolga smreka z vrhom tako močno zadela, da je obležal nezavesten in drugi dan umrl.

(Gasilno društvo v Radovljici) je dobilo dovoljenje prirediti tekmo letošnjega leta v društveno korist efektivno loterijo z 10.000 srečkami po 50 vinarjev.

(Bohinjska železnica.) Vlada namerava, kar najhitreje pričeti z deli za bohinjsko železnico, in pride menda že v kratkem v Gorico okrog 70 inženirjev, da pregledajo črto iz Podbrda do Gorice in potem razdele dela.

(Strela je užgala) v ponedeljek hišo in vsa gospodarska poslopja posestniku Ivčiču na "Prištavi pri Leskovcu na Dolenjskem.

(Umrli je) dne 9. t. m. g. Jožef Krese, dekan in župnik v Kočevju. Zadnja leta je pričel zidati novo farno cerkev, a dovršitve nove stavbe ni dočkal. R. i. p.!

(Novomeški vodovod.) Dela in dobave za novomeški vodovod so se že oddale, in sicer tvrdki Rumpel, Zangen & Wolf na Dunaju ter tvrdki Samassa v Ljubljani. Skupni stroški za vodovod so proračunjeni na 310.000 kron. Dela se bodo pospešila tako, da se bo vodovod že letos mogel oddati svojemu namenu.

(Strela je udarila) te dni v šolsko poslopje v Št. Petru na Dolenjskem; zgodilo se je to med šolskim poukom. Poslopje je nekoliko poškodovano, druge nesreče ni bilo.

(Požar.) Dne 9. t. m. je pogorela v Martinji vasi na Dolenjskem posestniku J. Markoviču hiša in vsa druga zraven spadajoča poslopja. Najhujeje je bilo to, ker ni bilo nikake vode v bližini, da so jo morali iz sosednje vasi nositi. Škoda je velika.

(K smrti na vislice) je bila pred celovskim porotnim sodiščem obsojena Marija Dorn, ki je vrgla v Beljaku svoje dete v Dravo.

(Novi predsednik pomorske oblasti v Trstu) bo N. Ebner pl. Ebenthall, sedaj sekcijski načelnik v ministrstvu za trgovino.

(Samomor.) Dne 8. t. m. se je ustrelil v Srednjem nad Kanalom na Goriškem finančni stražnik Maks Vidmar iz Senožeč, star 26 let. Vzrok samomoru je neznan.

(Narodna slavnost v Podgori na Goriškem.) Goriški rodoljubi so osnovali v Podgori, ki leži na jezikovni meji med Sloveni in Furlani, "Pevsko in tamburaško društvo" ter priredili tam veliko narodno slavnost pri otvoritvi novega društva. Nastopilo je okrog 40 "Sokolov" iz Gorice in Solkana; pevski zbori pa so zapeli več krasnih pesmi. Veselice se je vdeležilo kakih 600 oseb.

(Stavka delavcev.) Okrog 150 moških in 200 žensk je pričelo stavkati v papirnici v Podgori na Goriškem. Štrajk je povzročilo krivično postopanje tovarniškega ravnateljstva in surovost delavskih nadzornikov.

(Hrvaško delavsko pevsko društvo "Vienne") v Varaždinu prosi vlijudno vsa hrvaška in slovenska pevka in delavska društva, da izvolijo najdalje do 20. t. m. vrniti izpolnjene prijavnice, katere jim je poslal odbor "Vienne", a se tičejo blagoslovljenja društvene zastave, ki se bo vršilo dne 29. t. m. v Varaždinu.

(Slovenski arhitekt na Kitajskem.) Arhitekt g. Ivan Jager, rodom kranjski Slovenec, je dobil poverjenje za vodstvo arhitektoničnih del pri zidanju projektiranega avstro-ogrškega posla-niškega poslopja v Peking u. G. Jager se je dne 3. junija t. l. vkrcal v Trstu in dospe v Peking dne 25. julija.

Družbinsko potovanje "Slov. planinskega društva" v Dalmacijo, Črno goro, Hercegovino in Bosno.

Po naročilu občnega zbora stopa odbor "Slov. planinskega društva" pred slovenski narod s projektom skupnega potovanja v Dalmacijo, Črno goro, Hercegovino in Bosno, ki bi se naj izvršila v dobi 10 dni od 29. avgusta do 7. septembra t. l.

Odbor si je prizadeval, da sestavi zanimiv spored in premotri denarno vprašanje. Ko je potrebne te priprave dognal, vabi odbor s tem Slovence in Slovenke, da se zglasijo k udeležitvi pri tem potovanju.

Prvo veliko potovanje je to, ki ga pripravlja sedaj "Slov. planinsko društvo" v osmem letu svojega obstanka. Da se je izbral kot cilj prvemu društvenemu potovanju slovanski jug,

more vsakdo tembolj odobravati, ko se odlikujeje ravno Dalmacija, Črna gora, Hercegovina in Bosna po tolikem prirodnem krasu, da sluje izlet v te dežele že dolgo kot eden najzanimivejših. Potovanje po morju prevlada v potnem sporedu, kliče za to po skupnosti, ki bi jo družila prijateljska vez na ladji.

Za potovanje po morju najamemo poseben salonski parobrod, ki popelje izletnike do najlepšega, česar ni smeti prezreti pri obisku slovanskega juga. Na kopnem preskrbi planinsko društvo vozove in vlake, isto preskrbi tudi že v naprej prenočišča in hrano, tako, da ne obteži posameznega izletnika nikaka skrb in mu bo marveč le uživati ob priskrbljenih udobnostih in radovati se krajev, ki mu jih pokaže vsak dan novo obilico.

Stroške potovanja proračunil je odbor vsega skupaj na 240 K in so v ta znesek vračunani vsi izdatki za vožnjo iz Trsta počenši po morju, po železnicah, z vozovi in pa za hrano brez pi-jace; vračunana so prenočišča, vstopnine, napojnine in vodstva ves čas potovanja tja do Zagreba, kjer se družba razide.

Izlet ob takih najnižjih stroških omogoči le zadostno število izletnikov, to je 90 in pozivlja za to odbor vsakogar, ki bi bil voljan, posetiti dežele južnih naših bratov, naj se javi "Slov. planinskemu društvu" do 20. junija t. l. Do 3. julija je vposlati društvu 80 K predjema, ki se vračuni izletniku na dobro. Predjem zapade pa društvu v korist, ako odstopi priglase-nec in ni izkazal, da mu brani le neodločljiva ovira, udeležiti se izleta. Ostalih 160 K je vpla-čati društvu najkasneje do 15. avgusta. Ker je največje število izletnikov, ki se jih sprejme, 90, svetuje se, naj se vpošlje oglase čim prej, ker se na oglase, segajoče čez to število, ne bo moči ozirati. Za primer, da ne pride do izleta, se vrne vposlani denar.

Objavljajoči v nastopnem nadrobnejši spored potovanja, želimo, naj bodi prvo naše društveno potovanje vsem udeležencem v korist in veselje, narodu našemu pa v dostojno reprezentacijo v tujini.

Program potovanja: I. dan. Odhod iz Trsta ob 7. uri zjutraj. Vožnja ob obali Istrski v Pulj, kjer si ogledamo prvo avstrijsko vojno luko. — Obisk Malega Lošinja najvažnejšega našega zdrav-lišča na jugu.

II. dan. Zadar. Ogledovanje mesta. Vožnja v Šibenik. Z malim parobrodom po Prokljanskem jezeru v Skradin (Scardona) in potem k slapovom Krke.

III. dan. Trogir (Traun). Ogledovanje tega glede benečanskih stavb najvažnejšega mesta v Dalmaciji. Vožnja skozi divni Kaštelanski zaliv (Jette Castello) v Split. Ogledovanje mesta, osobito pa svetovnoznamenite Dioklecijanove palače. Z železnico v iskopano rimsko mesto Solin (Salona).

IV. dan. Obisk Hvara (Lesina), starodav-nega mesta Korčule in Gruža (Gravosa). Izlet z malim parobrodom v Rijeko (Ombla), ogledo-vanje Dubrovnika in pohod otoka Lokruma (Lacroma).

V. dan. Boka Kotorska. Vožnja skozi naj-lepši zaliv v Evropi v Kotor (Cattaro). Odtod z vozi po krasno izpeljani cesti ob Lovčenu na Krstac, Njeguš in Cetinje, kjer si ogledamo vse znamenitosti junaške Črne gore.

VI. dan. Odhod iz Kotora naravnost v Met-kovič, kjer zapustimo parobrod. Iz Metkoviča po železnici v Mostar.

VII. dan. Ogledovanje Mostara in veleza-nimiva vožnja v Sarajevo.

VIII. dan. Ogledovanje Sarajeva, Ilidža itd.

IX. dan. Odhod iz Sarajeva z železnico preko Bosanskega Broda v Zagreb.

X. dan. Zjutraj prihod v Zagreb, kjer se družba razide.

Natančni program sledi. Oglase sprejema "Slovensko planinsko društvo" v Ljubljani.

Ljudožrca pred sodiščem.

Dne 11. in 12. je imelo mariborsko porotno sodišče soditi o hudočelnstvu, kakršnega še do sedaj menda ni imelo nobeno sodišče v celi Avstriji. Viničarja Franc in Marija Bratuša iz

majšperske župnije blizu Ptuja sta bila obtožena, da sta umorila svoje 12letno hčerko, truplo raz-kosala in pekla ter — jedla. Ta nezaaljšani, zverinski dogodek se pripoveduje po sodnih za-pisnikih nekako tako-le: Dne 16. aprila lanskega leta je zažgala imenovana hčerka Bratuševa blizu kočje neko drevo ter boje se kazni, ni upala domov, temveč se je klatila po bližnjih gozdih brez jedi. Oče Bratuša je tačas naznanil občini, da je zmanjkalo hčerke. Meseca junija je zvedel Bratuša po časopisih (?), da so blizu Spielfelda našli truplo neke deklice. Bratuša se je peljal tja, trdil, da je to njegova zgubljen-a hčerka ter vzel obleko sabo.

Ko pa je pozneje orožništvo dognalo, da je bila najdena deklica neka Alojzija Vesenjak, katero je tudi njena mati Holz kot svojo pred-zakonsko hčer umorila, zbudil se je sum proti Bratušu. Pri hišni preiskavi našli so tudi krvavo deklisko obleko. Ko je spoznal Bratuša, da ni več rešitve, pripovedoval je svoj strašni zločin čisto hladnokrvno, kako je našel v gozdu blizu svoje kočje hčerko popolnoma onemoglo, jo za-davil ter skril truplo čez dan v neko duplino. Zvečer je prinesel truplo domov, položil pred peč, v kateri je gorelo. Nato je umorjeno slekel, ter jo z velikim nožem na pet kosov razsekal. Njegova žena je stala zraven ter držala prednje dele odrezanega trupla. Najprej je odrezal glavo, hrbtišče pa razsekal s sekirico. Potem je odbil nogi pri kolenu ter razsekal trup po sredini. Pri rezanju mu je žena pomagala. Kose sta zmetala v zakurjeno peč. Ob treh zjutraj sta šla spat.

Dne 8. m. m. pa je zahteval Bratuša, da se zasliši ter je še izpovedal: "Sedaj še hočem zadnji dogodek povedati, česar sem se dosedaj sramoval. Ko sva žgala truplo hčerke, nisva imela za drugi dan skoraj nič jesti. Ko sem tedaj videl v peči se meso peč, sem se spomnil, kako sem v svoji mladosti v različnih knjigah čital, da Indijanci in drugi divjaki jedó človeško meso, ne da bi umrli in dobil sem poželenje, tudi jesti-meso, ki se je v peči peklo. Vzel sem glinast krožnik, odrezal od beder kose mesa ter jih na krožniku peklo. Potem sem te kose snedel. Ali je tudi žena isto storila, ne vem." Porotno sodišče je obsodilo Franca Bratuša v smrt na vislicah, njegovo ženo pa le zaradi podpiranja k umoru v triletno težko ječo.

Dopisi.

Konjice. Res smeja ti se moramo, kako "celjska žaba" izlet dne 6. t. m. v Konjice opi-suje; tudi mi priznamo, da se je v prvi vrsti najbolj potil naš davkar Schauer. Preobložen je bil z delom celi teden tako, da je prekosil celo zaslug našega sodnega pristava dr. Zanggerja. Nič ne škoduje, če povemo imena slavnostnega komiteja, ki je obstojal iz par Lauričevih delav-cev, njim na čelu pa čevljar Montanari s so-progo, Scheitgel in Kump. O sinovi matere Ger-manije, na te osebe morate pač ponosni biti! Veselica se tudi ni tako sijajno obnesla, ker jih je večina že ob petih odpotovala. — Tudi ne vemo, kako se jih je 500 naštel, menda so v številu zapopadene tudi bolhe. A pri vsem spo-razumljenju je prišlo do tega, da je našega dav-čnega uradnika Bezenška njegov svak "in spe" s kamenjem tako ljubeznjivo po obrazu pobo-žal, da je še prihodnji dan ves obvezan taval po trgu. Irenčka se ga je ustrašila tako, da mu niti poljuba ni dala. Najbolj nas pa zanima, je li državnim uradnikom dovoljeno, da očitno na rhu in odkriti pojejo prusko pesem "Wacht am Rhein." Kakor ima vsaka stvar svojo dobro stran, ima jo tudi ta veselica. — Konstatiralo se je, da od tega dne naprej v Konjicah nimamo nobenih podgan in miši več, ker so jih hripavi glasovi celjskih in konjskih nemških pevcev pregnali. Hvala vam! —

Od Sv. Trojice pri Slatini. "Giftna kroča" je zopet v svojem dopisu od dne 2. t. m. napadla vrlega in spoštovanega župana Andreja Novaka iz Nimnega, češ, da ni pri delitvi po škodi lanskega leta s poškodovanimi posestniki prav postopal.

Podpisani občinski tajnik občine Nimno mora poročati, da je pač v občini Nimno eno človeče, ki se piše s "St." in se hučuje nad žu-

panom, da ni vsega denarja, namreč 4000 kron sam dobil.

Podpisani občinski tajnik je bil pri komisiji v Rogaton in potrdi, da župan ni smel nič govoriti, koliko naj bi kateri dobil, zato je bila komisija izvoljena, pri kateri je bil navzoč o. kr. okr. glavar baron Apfalter, in potemtakem župan Novak ni nič kriv, ako se edni manj da rila dobili ko drugi.

Dobili so darila od 45 do 400 kron. Lepa svota, pa vsi niso enako ubogi, tudi ne enaki posestniki, ker edni so imeli večjo škodo, kot drugi. Zato izvoljena komisija je po svoji vesti in resničnosti primerno na vse poškodovane posestnike razdelila svoto 4000 kron. Ako imenošana oseba „St.“ ne bo s „Stajarcem“ mirovala, bode podpisani s celim imenom njegovo nekdanje delovanje kot bivšega župana še bolj natanko nadziral.

Vsem občanom občine Nimno pa svetujem, da zahvalite Boga in vse dobrotnike, da ste vsi lepa darila dobili. Saj ste tudi zadovoljni, le par zgag je zraven.

Janez Žurman

župan in obč. tajnik občine Nimno.

Politični pregled.

(Cesarjevo potovanje v Prago.) Cesar se je odpeljal v sredo dopoldne v Prago in dospel tje popoldne ob 6. uri. Spremljal ga je ministrski predsednik Köber; ministra Rezek in Hartl sta se odpeljala že naprej tje, da sodelujeta pri sprejemu. Mesto Praga je slavnostno okrašeno, mnogo slavolokov je nameščenih, hiše v zastavah in vencih. Praški župan dr. Srb je cesarja pozdravil, na kar mu je cesar odgovoril v češkem jeziku: „Vroč žalja, da se po daljšem času zopet pomudim med zvestimi prebivalci te dežele, me je pripeljala v moje ljubljeno kraljestvo Češko in v moje kraljevo mesto. Z živim zanimanjem se bom prepiral o lepem napredku krasnega mesta Praga, ki se je po skupnem delovanju vseh stanovnikov v zadnjih desetih letih tako povzdignilo. Bodite prepričani, da bom z rednim zanimanjem opazoval vaše delo in kakor deželni knez vam stal na strani pri izvrševanju vaše velike in važne naloge.“ Potem je nadaljeval nemški: „Za srčne besede pozdrava in izraze ljubezni in udanosti vam dajem zatrdilo svoje trajne milosti. Prepričan sem, da je čuvstvo zveste udanosti napram moji osebi prebivalcem kraljevega glavnega mesta in prebivalstvu cele dežele skupno. Naj bi bilo to častljivo mesto, mogočno napredujoče na gospodarskem in kulturnem polju, vsem njenim stanovnikom vedno varno zavetje miroljubnega življenja in plodonosnega razvoja!“

(Državni zbor) je torej do jeseni zaključen. Mnogo važnih zakonov je bilo sklenjenih v minulem zasedanju; v zadnji seji so sklenili poslanci nad 20 zakonov. Seveda so bile na dnevnem redu tudi mnoge manj važne stvari, kakor prodaje raznih državnih zemljišč in stavb, a bile so tudi važne predloge. Brez razprave je zbornica med drugim dovolila olajšave raznih pristojbin. Med temi je tudi posojilo mestne občine ljubljanske v znesku 900.000 gl. za električno razsvetljavo in vojašnico, posojilo celovškega mesta v znesku štirih milijonov kron, posojilo kranjske dežele v znesku štirih milijonov kron za javna dela in deželno kulturo.

(Pri dvornem obedu) za delegate v soboto se je cesar s poedinimi delegati razgovarjal o raznih dnevnih vprašanjih, zlasti je posebno mnogo govoril z dr. Kramarjem, kateri se bavi osobito z našo zunanjo politiko. V razgovoru z dr. Heroldom je cesar pohvalil njegov svoječasi govori o ciljih in sredstvih češke politike. Rekel je tudi, da se jako veseli potovanja v Prago.

(Sankcioniran zakon.) Cesar je pred odhodom v Prago potrdil zakon o zgradbi vodnih cest in uravnavi rek.

(Samomori v armadi.) Pri razpravi o proračunu vojnega ministristva je povedal vojni minister, da je bilo lani v armadi okrog 500 samomorov. 87 vojakov se je usmrtilo iz nezadovoljnosti z vojaškim stanom, 103 iz strahu pred kaznjo, 9 radi grdega ravnanja od strani predstojnikov, nekaj radi neozdravljivih bolezni ali vsled blaznosti, več slučajev pa je ostalo nepo-

jasnenih. — Da bi bilo le devet slučajev vsled grdega ravnanja, je čisto neverjetno, ker je znano, koliko morajo dandanes pretrpeti prostaki od svojih predstojnikov.

(Zedinjene hrvaške opozicije.) Neodvisna narodna stranka je sklenila odzvati se v povabilu v namen zedinjenja vseh treh hrvaških strank ter je določila 3 svoje člane, ki naj se pogajajo z obema oddelkoma stranke prava v dosego edinstva opozicije. Upati je, da pride do sporazumljenja, ki bo zagotovilo vsaj složno delovanje v deželnem zboru.

(Bolgarski ministri zatoženi.) Bolgarsko sobranje (državni zbor) je te dni sklenilo skoraj soglasno, da se člani bivšega ministristva Ivančeva pozovejo na zatožno klop, ker so baje v svojo lastno korist oškodovali državo. Splošno se pa sodi, da ne pride do končne obsodbe, ker bo vso stvar preiskala že poprej posebna komisija.

(Balkan.) V Albaniji je položaj še vedno jako nevaren. Albanci nočejo plačati davkov in so vsi jako dobro oboroženi; vsa Albanija je kakor preplavljena z orožjem. Nedavno so dobili po morju novo zalogo pušk, in sumi se, da jih je poslala Italija. Albanci tidijo, da se oborožijo jejo proti Avstro-Ogrski, ako bi ta hotela zasesti Albanijo. Italija deluje neumorno za svojo korist tam doli, avstrijska vlada pa se za to zdaj niti ne zmeni. To bo imelo morda še jako slabe posledice.

(Vojna v Južni Afriki.) Med voditelji Burov in lordom Kitchenerjem se vrše zopet mirovna pogajanja. Soprog generala Bitha pa se odpotovala v London, da posreduje za mir. Potem pojde na Holandsko in v Belgijo, da obišče Krugerja. — Londonski listi so te dni obširno pisali o zmagi polkovnika Wilsove nad burskim po veljnikom Bayertom. Sedaj pa je brzjavil Kitchener sam, da je vest o zmagi docela izmišljena.

VABILO.

Vsi p. n. predsedniki, oziroma drugi zaupniki člani učit. društev se vlijudo vabijo k sestanku „centralnega odbora“ v nedeljo, dne 28. junija t. l., ob 11. uri v „Narodnem domu“ v Celju.

„Centralni odbor učit. društev na slovenskem štajarsju v Celju“
dne 18. junija 1901.

Armin Gradišnik, načelnik.

Močan fant

kateri ima veselje za trgovino ali je že kdaj služil v njej in da je pošten, dobi službo v trgovini špecerijskega blaga pri

Anton Topolac-u v Celju.
(226) 3-1

Priden fant

že malo trgovine vaje
se takoj sprejme. Ali
pa spreten

trgovski pomočnik

zmožen nemškega in slovenskega jezika z dobrih pričevali. Pogoji so jako ugodni in trgo vina v prav prijaznem kraju

Več pove Josip Seme, trgovec pri Sv. Marjeti pri Rimskih toplicah.

Zenitev.

Posestnik na deželi blizu župne cerkve, vdovec brez otrok, nekaj nad 40 let star, pošten, trezen in miren človek, v zdravem in vinorodnem kraju na Spod. Štajarskem, želi vzeti v zakon kmečko žensko od 30—40 let staro, samico ali vdovo brez otrok, ki bi imela nekaj premoženja in pa veselje do gospodarstva.

Ponudbe je poslati pod „Srečno življenje“ na upravnistvo „Domovine“ v Celju.
(225) 2-2

Ovčjo volno belo

dolgo in oprano, kupuje Dragotin Hribar v Celju kamor naj se pošljejo ponudbe in vzorci.

Peter Tavčar

voditelj podružnice Michele Novak

Trst * Piazza Cordainolli 3 * Trst

priporoča bogato zalogo olja na debelo in na drobno, postavljeno na pošto ali postajo Trst, najmanjša pošiljava zamore se izvesti po pošti in sicer 5 kg. Cena olja je pp: 30, 40, 44, 48, 52, 56, 60, 64 novcev liter, ali na kg 4 novce več. Zaloga kave, riža, testenine, sploh vsega kolonialnega in jestvilnega blaga.
(224) 4-1 Odpošilja se proti povzetju.

Hotel v najem.

V Ljubljani se odda zaradi rodbinskih razmer takoj pod ugodnimi pogoji

v najem

zelo lep in močno obiskovan hotel na lepem prostoru sredi mesta z velikimi prijaznimi gostinjskimi prostori, z velikimi številom spalnih sob za prenočišča tujecev z novo opravo, s krasnim vrtom, verando in kegljiščem. Oprava v spalnica je vsa nova ter je stala ista z dekoracijami v hotelu 6000 gl. a sedaj se odda za 2600 gl.; ako se da le 1400 gl. na roko se za 1200 gl. čaka v dobrih pogojih. Spalnica nesejo toliko, da se lahko najemnika plačnje samo z dobitkom od istih.
(216) 5-3

Več pove upravnistvo „Domovine“ v Celju.

Preselitev obrta.

Slavnemu občinstvu vlijudo naznanjam, da se od 15. t. m. nahaja moja delavnica na Glavnem trgu št. 5.
(218) 2-2

Z odličnim spoštovanjem

Martin Kolšek, čevljarški mojster.

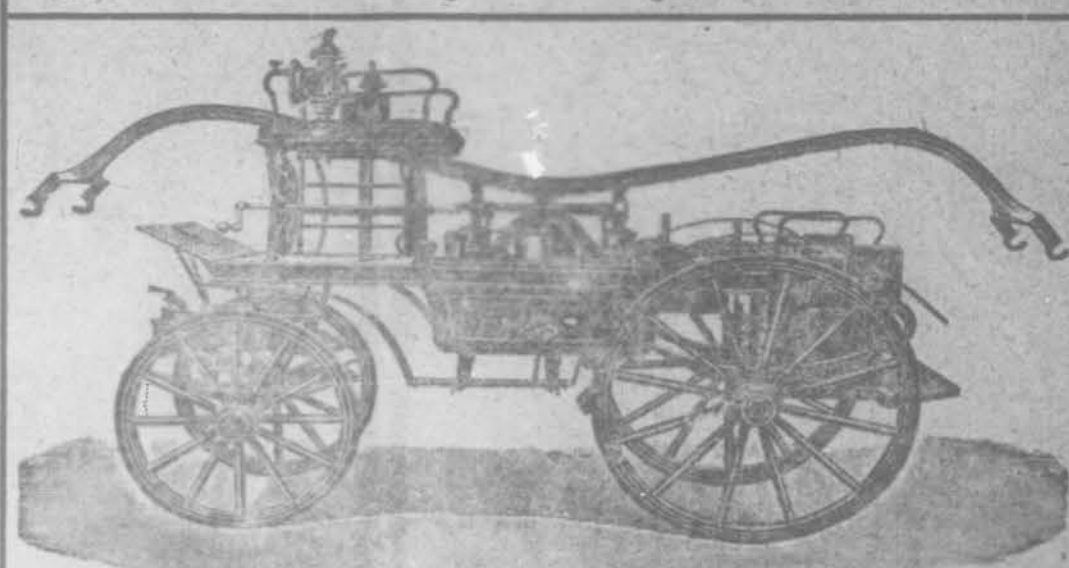
Ženitvena ponudba.

Mlada vdova z enim otrokom, posestnica čez 100 oralo obsežnega posestva, želi vzeti do 28 let starega fanta v zakon, kateri mora imeti do 4000 gl. premoženja ter veselje do gospodarstva in dobro srce.

Naslov pove upravnistvo tega lista.
(221) 2-2

(155)

Svoji k svojim!

Podružnica Zagreb.

O. i kr. priv. tvornica
brizgalnic, cevi in
kmetijskega orodja

R. A. SMEKAL

v Čechu na Moravskem
podružnica Zagreb
nudi si gasil. društvom
brizgalnice vsake vrste s
patentom proti smršliti
cevi in oprave. Posest-
nikom kmetijske stroje
ter peronospora-škropil-
nice, slednje po 22 kron
komad franco vsaka
pošta. Pridelja tudi na
obroke. Prekupcem sna-
ten rabat.

